

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. Плевен, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Асен Ив. Даскалов

при участието на секретаря МАРИЕЛА В. Г.
като разгледа докладваното от Асен Ив. Даскалов Административно
наказателно дело № 20234430200183 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВО по реда на чл. 59 ал. 1 ЗАНН

С Наказателно постановление №78/20.12.2022 г. на КМЕТА НА ОБЩИНА ПЛЕВЕН, на „***“ ЕООД-ПЛЕВЕН, ЕИК: *** е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева, на основание чл.21 т.3 от Наредба № 32 за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на Община Плевен, за извършено нарушение по чл.7 ал.3 от същата Наредба.

Срещу така издаденото наказателно постановление (НП), санкционираното лице е подало жалба до РАЙОНЕН СЪД - ПЛЕВЕН. Счита, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В тази връзка изтъква, че разпоредбите на чл.7 ал.3 и чл.21 т.3 от Наредба № 32 за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на Община Плевен не могат да намерят приложение, тъй като влизат в противоречие с разпоредбите на нормативен акт от по-висок ранг и по-конкретно – разпоредбите на чл.71, чл.72, ал.1 и ал.2 ЗУТ, чл.233 ЗУТ. Наред с това се изтъква, че нито в съставения Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, нито – в обжалваното НП се съдържа надлежно описание на нарушението и обстоятелствата на неговото извършване, не е ясно посочено времето на деянието и в какво се е изразило то – съществени нарушения на процесуалните правила по чл.42 т.4 ЗАНН и чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН; че АУАН е незаконосъобразно съставен при условията на чл.40 ал.2 ЗАНН, тъй като не са били налице условията за съставянето му в отсъствие на нарушителя/негов представител/, както и че АУАН е съставен след изтичане на седемдневния срок в отправената покана, а същата е изпратена по пощата, в разрез с реда за връчване на призовки и съобщения, уреден в НПК; че в НП са въведени нови факти и обстоятелства, които не са били изложени в съставения АУАН, а именно – че е било извършено разкопаване на пътната настилка на съответния адрес в гр.ПЛЕВЕН; че с АУАН са въведени две нарушения, а е издадено НП само за едното от тях. Отделно от това отбелязва, че към датата на съставяне на АУАН, санкционираното юридическо лице /“ДРУЖЕСТВОТО“/ е било възстановило повредените пътни настилки,

както и че дори да се счете административното нарушение за доказано, то случаят се явява „маловажен“. На тази основа, моли за отмяна на НП, като незаконосъобразно и неправилно.

В съдебно заседание, в което делото е обявено за решаване жалбоподателят, редовно призован, се представлява от упълномощен защитник, който поддържа жалбата. Представя подробни писмени бележки, в допълнение на изложените в жалбата съображения, в т.ч. – че е налице противоречие в Наказателното постановление, касаещо времето на извършване на твърдяното нарушение – дали се касае за 05.09.2022г. или за 26.09.2022г.; че е налице negliжиране на направеното от страна на Дружеството възражение, в което наред с другото се оспорва, че съответната пътна настилка е невъзстановена и се твърди, че към датата на съставяне на АУАН, такова възстановяване е било налице. Наред с това, оспорва доказаността на нарушението, а алтернативно изтъква, че случаят е следвало да бъде преценен като „маловажен“ и да бъде приложена разпоредбата на чл.28 ЗАНН. На тази основа, pledира за отмяна на Наказателното постановление и присъждане на направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 480 лева, за които представя нарочен списък.

За ответната страна – КМЕТ на ОБЩИНА ПЛЕВЕН - се явява надлежно упълномощен юрисконсулт, който оспорва жалбата; представя и подробни писмени бележки в допълнение на позицията си в хода на устните състезания. Изтъква, че Наредба № 32 за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на Община Плевен следва да намери приложение в настоящия случай, а нейното инцидентно оспорване в хода на административнонаказателното производство, се явява недопустимо. Счита, че АУАН законосъобразно е съставен при условията на чл.40 ал.2 ЗАНН, както и че ясно и недвусмислено е посочено времето и мястото на извършеното административно нарушение, в т.ч. – че се касае за продължено административно нарушение, което към 26.09.2022г., е било налице, тъй като се осъществява непрекъснато до момента, в който е установено от контролния орган по реда на ЗАНН; отбелязва, че административнонаказващият орган, в рамките на собствената си компетентност е преценил, че следва да бъде издадено НП само за едно от нарушенията, за които е съставен АУАН, но това само по себе си не влече незаконосъобразност на Наказателното постановление. Счита, че случаят не е „маловажен“, предвид обществената опасност на извършеното /в т.ч. – затрудняване на транспортната дейност и създаване на предпоставки за произшествия/, както и че определения размер на имуществената санкция съответства на обстоятелствата на случая. Pledира за потвърждаване на Наказателното постановление, като законосъобразно и правилно, както и за определяне на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът намира, че жалбата е подадена от оправомощена страна, в срока по чл.59 ал.2 ЗАНН, поради което се явява допустима. По нейната основателност, след като обсъди събраните по делото доказателствени материали поотделно и в тяхната съвкупност, Съдът намира следното:

Административнонаказателното производство е започнало със съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № СК-10/13.10.2022г. от страна на Й. П. П. – гл.експерт „СК“ в ОБЩИНА ПЛЕВЕН, в присъствието на свидетелите В. Б. Г. и Д. Г. С.. Съставен е на основание чл.40 ал.2 ЗАНН, тъй като е преценено, че след съответна покана, представляващ „***“ ЕООД-ПЛЕВЕН, без основание, не се е явил. Актът е съставен за това, че: 1. при възстановяване на възникнала авария на водопровод на ж.к. „***“ срещу блок ***, гр. ПЛЕВЕН, не е заплатена гаранционна сума, дължима на основание чл. 9, ал. 3 от Наредба № 32 за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на Община Плевен; 2. не е възстановена настилка в 10 - дневен срок от извършване на аварийния ремонт, определен с чл. 7, ал. 3 от НАРЕДБАТА. Така описаните деяния са квалифицирани като нарушения по „чл. 7, ал. 1, ал. 3 и чл. 9, ал. 3 от Наредба № 32 за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на Община Плевен“. След неговото съставяне, АУАН бил изпратен за връчване на нарушителя, като е постъпило възражение, в което Дружеството изтъкнало, че не е ясно какво нарушение, при какви обстоятелства, се твърди, че е извършило; наред с това е отбелязано, че настилка за водопровода в гр.ПЛЕВЕН, ЖК „***“, е възстановена.

Административнонаказващият орган възприел отчасти както изложената от страна на актосъставителя фактическа обстановка, така и приетата правна квалификация. Прецизирал същите, като от фактическа страна приел, че при извършена на 26.09.2022 г. проверка относно ремонтни работи на водопроводната мрежа на територията на гр.Плевен, компетентни длъжностни лица от общинската администрация са установили, че „***“ ЕООД е извършило отстраняване на авария в гр.ПЛЕВЕН, ЖК „***“ срещу бл.№***, чрез разкопаване на пътната настилка на горепосочения адрес, както и че засегнатата при ремонта пътна инфраструктура не е възстановена в състоянието, в което е била преди ремонта – нарушение по чл.7, ал.3 от Наредба № 32/2016г. за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на Община Плевен. Като дата на извършване на нарушението е посочен 26.09.2022 г., а като негово местоизвършване - гр.ПЛЕВЕН, ЖК „***“ срещу бл.№***; същевременно е отбелязано, че споменатата авария е отстранена на 25.08.2022г., видно от Сведение за извършени ремонти по *** мрежите, а пътната настилка е следвало да бъде възстановена в 10-дневен срок - до 04.09.2022г. включително, като считано от тази дата - е налице бездействие на дружеството извършило ремонта да изпълни задължението по чл.7, ал.3 от Наредбата, продължено до датата на извършената проверка - 26.09.2022г. Административнонаказващият орган преценил като неоснователно възражението на Дружеството и издал обжалваното Наказателно постановление, с което на „***“ ЕООД-ПЛЕВЕН, ЕИК: *** е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева, на основание чл.21 т.3 от Наредба № 32 за изграждане на елементите на

техническата инфраструктура на територията на Община Плевен, за извършено нарушение по чл.7 ал.3 от същата Наредба.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен и обжалваното Наказателно постановление – издадено, от компетентни лица /л.12 – 13 от делото/. Неоснователно се възразява, че разпоредбите на чл.7 ал.3 и чл.21 т.3 от Наредба № 32 за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на Община Плевен не могат да намерят приложение, тъй като влизат в противоречие с разпоредбите на нормативен акт от по-висок ранг и по-конкретно – разпоредбите на чл.71, чл.72, ал.1 и ал.2 ЗУТ, чл.233 ЗУТ. Съдът намира, че внимателното запознаване със съдържанието на посочените правни разпоредби не води до извода, че регламентират идентични по характера си обществени отношения, щото да се изведе наличието на хипотеза, при която, при противоречие между разпоредби на нормативни актове от различен ранг, тези от нормативния акт от по-висок ранг, би следвало да се вземат предвид за сметка на разпоредбите в нормативния акт от по-нисък ранг. Наред с това, не може да бъде сподЕ. и тезата, че с приемането на Наредба № 32 за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на Община Плевен, ОБЩИНСКИ СЪВЕТ-ПЛЕВЕН е излязъл извън собствената си материална компетентност – напротив, както е отбелязано и в самата Наредба, същата е издадена на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, т. 13 и т. 23 вр. ал. 2 ЗМСМА. Отделно от това, дори теоритично да би било възприето обратното, следва да се има предвид, че в Глава Десета, Раздел III от АПК е предвиден нарочен ред за оспорване на подзаконовите нормативни актове, а тезата на жалбоподателя за възможността за инцидентното им оспорване в хода на настоящото производство – не може да бъде възприета, най-малкото защото влиза в противоречие с принципа за правна сигурност. На следващо място, не представлява процесуално нарушение това, че с АУАН са въведени две нарушения, а е издадено НП само за едното от тях – това по чл.7 ал.3 от Наредба № 32 за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на Община Плевен /“НАРЕДБАТА“/. Административнонаказващият орган разполага с правомощието да прецизира административнонаказателното „обвинение“, включително – да издаде Наказателното постановление за част от деянията, за които е бил съставен АУАН.

Все пак, в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразили се в следното:

На първо място, действително, преди да се пристъпи към съставяне на процесния Акт за установяване на административно нарушение, на „***“ ЕООД-ПЛЕВЕН, е изпратена Покана – в 7-дневен срок от получаването ѝ, да изпрати съответен представител, в чието присъствие, да бъде съставен АУАН. /л.14 – 15 от делото/. Същата Покана е връчена предполагаемо на 03.10.2022г., като несигурността при установяване на този

правнорелевантен факт се дължи на обстоятелството, че датата и часа на връчване на пощенската пратка, не са попълнени ръчно, а посредством печат, като качеството на отпечатъка не е на достатъчно високо ниво; в този смисъл, началната дата на така дадения седемдневен срок, се явява неясна, а това на свой ред, изначално поставя под съмнение възможността на нарушителя да вземе участие в провежданото спрямо него административнонаказателно производство. Още по-съществено в случая обаче е това, че поканата за съставяне на АУАН не е връчена нито на Управителя на Дружеството, нито – на надлежно упълномощено лице, а на лице с имената Д.Ч. /л.15/, без да е ясно тя в какво качество е приела поканата /в т.ч. – не е отбелязано дали е пълномощник, а в случай, че е пълномощник, с каква представителна власт, т.е. дали притежава правото да получава кореспонденция за сметка на ДРУЖЕСТВОТО/. Подобно връчване на поканата, не покрива формалните изисквания на чл.40 ал.2 ЗАНН, съобразно която разпоредба, *„Когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие.“*. В случая, не е налице невъзможност „***“ ЕООД-ПЛЕВЕН да бъде намерено, нито – поканата е отправена по начин, щото да гарантира нейното получаване от конкретния адресат и да удовлетвори законовите изисквания. В този смисъл, актосъставителят е пристъпил към съставяне на АУАН при условията на чл.40 ал.2 ЗАНН, без да са били налице законовите предпоставки за това, като по този начин практически е лишил субекта на административнонаказателна отговорност от възможност да участва в започващото административнонаказателно производство, т.е. ограничено е правото на защита, а нарушението на процесуалните правила се явява съществено.

В тази насока е и практиката на касационната инстанция, намерила отражение например в Решение № 448 от 3.07.2018 г. на АдмС - Плевен по к. а. н. д. № 472/2018 г., Решение № 436 от 7.10.2022 г. на АдмС - Плевен по к. а. н. д. № 474/2022 г., Решение № 435 от 7.10.2022 г. на АдмС - Плевен по к. а. н. д. № 473/2022 г., Решение № 294 от 23.06.2022 г. на АдмС - Плевен по к. а. н. д. № 368/2022 г. и други.

Ето защо Съдът намира, че в резултат на допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила още при съставяне на процесния АУАН, цялото по-нататъшно развитие на административнонаказателното производство се явява опорочено, а издаденото Наказателно постановление е незаконосъобразно, поради което подлежи на отмяна, без да бъде разглеждан правния спор по същество.

За пълнота на настоящия съдебен акт обаче, следва да бъде отбелязано, че така изтъкнатото съществено нарушение на процесуалните правила, не е единствено в процесния случай. След неприсъственото съставяне на АУАН, съобразно чл.43 ал.4 ЗАНН, АУАН е бил изпратен на нарушителя, за предявяване и подписване. Видно от Известието за доставяне на пощенската пратка /л.19 от делото/, връчването е извършено на лице с имената Р.Ш., без да е ясно тя в какво качество е приела поканата /в т.ч. – не е

отбелязано дали е пълномощник, а в случай, че е пълномощник, с каква представителна власт, т.е. дали притежава правото да получава кореспонденция за сметка на ДРУЖЕСТВОТО/. Впрочем, така изпратения за предявяване и подпис АУАН, е неясно дали е предявен на лицето Ш. /независимо от наличието или липсата на представителна власт у същата/, обаче не е подписан, като нито е отбелязано, че е направен отказ да бъде подписан, нито – е отбелязано връчването на препис от Акта. Както и в хипотезата на чл.40 ал.2 ЗАНН, така и в тази на чл.43 ал.4 ЗАНН, връчването е следвало да бъде извършено на Управителя или надлежно упълномощено лице, с ясна представителна власт, но това не е сторено. По този начин е ограничено правото на участие на нарушителя в провежданото спрямо него административнонаказателно производство. Очевидно, съставеният АУАН все пак, по някакъв начин, е достигнал до неговия адресат, тъй като на 21.10.2022г. е било заведено Възражение /л.23 – 24 от делото/, но ненадлежното връчване, за което стана дума, както и нарушението на процесуалните правила, е несъмнен факт.

На следващо място, основателно се възразява, че АУАН не съдържа ясно описание на нарушението и обстоятелствата на неговото извършване. Твърди се, че в десетдневен срок от извършване на аварийен ремонт на 25.08.2022г. в гр.ПЛЕВЕН, ЖК „***“ срещу бл.№***, не е възстановена настилка. Неясно е за каква настилка става дума, с каква площ, а този въпрос е от съществено значение, тъй като съобразно чл.7 ал.3 от НАРЕДБАТА, възстановяването следва да бъде до състоянието, предшестващо ремонтните работи. Също така, според актосъставителя се касае за две нарушения, които са словесно обособени, без обаче да е отбелязано при всяко от тези нарушения, коя законова разпоредба/разпоредби, са били нарушени. Вместо това, общо е посочено, че са нарушени „чл. 7, ал. 1, ал. 3 и чл. 9, ал. 3 от Наредба № 32 за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на Община Плевен“. Подобно изброяване на правни разпоредби, без връзка между тях, без яснота коя от тях за кое от нарушенията се отнася, със сигурност не удовлетворява императивното изискване на чл.42 т.5 ЗАНН.

Както беше отбелязано, при издаване на Наказателното постановление, административнонаказващият орган е положил усилия да прецизира фактическата обстановка и правната квалификация, предложени от актосъставителя. Преценил е, че административно наказание следва да се наложи единствено за описаното в т.2 от АУАН деяние, което е квалифицирал като нарушение по чл.7 ал.3 от НАРЕДБАТА. Посочил е, че се касае за „пътна настилка“, „пътна инфраструктура“, но отново не е конкретизирано за каква пътна настилка става дума, с каква площ, в контекста на задължението за възстановяването ѝ, до състоянието преди ремонта. Същевременно, административнонаказващият орган приел, че датата на извършване на нарушението е 26.09.2022г. – дата, на която е било извършена проверка на място от страна на органите на ОБЩИНА ПЛЕВЕН,

намерила отражение в КП от същата дата. В тази връзка отбелязал, че макар нарушената пътна настилка да е следвало да бъде възстановена в десетдневен срок от аварийния ремонт /25.08. – 04.09.2022г./, касае се за бездействие по чл.7 ал.3 от НАРЕДБАТА, което е „продължено“. Така изложената от страна на административнонаказващия орган теза за времеизвършването на нарушението, няма как да бъде възприета по две причини. На първо място, съобразно чл.7 ал.3 изр.1 от НАРЕДБАТА, *„След приключване на аварийния ремонт засегнатите от него общински пътища и улици, пътна инфраструктура и озеленени площи се възстановяват в срок от 10 (десет) дни от лицата, извършили аварийния ремонт до състояние, съответстващо на това преди извършването на ремонта....“*. Видно е, че е предвиден десетдневен срок, в който следва да бъде предприето дължимо поведение – възстановяване до състояние, съответстващо на това, преди извършване на ремонта, т.е. противоправно е бездействието именно в посочения десетдневен срок, а с неговото изтичане – е налице довършено нарушение. От този момент насетне, действията/бездействията на нарушителя, в т.ч. – по евентуално възстановяване на нарушената инфраструктура, са напълни ирелевантни от гледна точка съставомерността на деянието, именно защото нарушението вече се явява довършено. Поради това, датата 26.09.2022г., дефинитивно не може да се явява време на извършване на твърдяното административно нарушение, а представлява единствено момента на констатиране на определени факти и обстоятелства от страна на органите на ОБЩИНА ПЛЕВЕН, включително – евентуалното наличие на извършено нарушение по чл.7 ал.3 от НАРЕДБАТА. В този смисъл, посочването на датата 26.09.2022г. като дата на извършване на нарушението не само е неправилно, но съставлява и вътрешно противоречие от гледна точка на изложените факти и обстоятелства, а именно – че в 10-дневен срок, /25.08. – 04.09.2022г./ нарушителят не е възстановил нарушената инфраструктура. На второ място, от страна на жалбоподателя основателно се възразява, че датата 26.09.2022г. като дата на административното нарушение, за първи път се въвежда едва с издаването на Наказателното постановление, което безспорно надхвърля границите на допустимо „прецизиране“ от страна на административнонаказващия орган, но и създава противоречие между АУАН и НП в частта относно времеизвършването на процесното нарушение, т.е. ограничава правото на защита на нарушителя да узнае въз основа на кои факти и обстоятелства бива реализирана административнонаказателната му отговорност.

Ето защо Съдът намира, че наред с обсъденото по-горе същественото нарушение на процесуалните правила по чл.40 ал.2 ЗАНН, допуснати са и съществени нарушения по чл.42, т.4 и 5, чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН.

При този изход на административнонаказателното производство, Съдът намира, че следва да бъде уважено искането на упълномощения от страна на жалбоподателя адвокат, за присъждане на направените по делото разноски. Видно от представените доказателства в тази насока /л.53 – 55 от

делото/, претендират се разноси в размер на 480 лева. Ето защо, на основание чл.63д ал.1 ЗАНН вр.чл.143 ал.1 АПК следва да бъде осъдена ОБЩИНА ПЛЕВЕН да заплати на „***“ ЕООД-ПЛЕВЕН, ЕИК: *** сумата от 480 /четиристотин и осемдесет/ лева, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение по АНД №183/2023г. по описа на РАЙОНЕН СЪД-ПЛЕВЕН.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.3 т.2 вр.ал.2 т.1 вр. ал.1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО Наказателно постановление №78/20.12.2022 г. на КМЕТА НА ОБЩИНА ПЛЕВЕН, с което на „***“ ЕООД-ПЛЕВЕН, ЕИК: *** е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева, на основание чл.21 т.3 от Наредба № 32 за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на Община Плевен, за извършено нарушение по чл.7 ал.3 от същата Наредба.

На основание чл.63д ал.1 ЗАНН вр.чл.143 ал.1 АПК **ОСЪЖДА** ОБЩИНА ПЛЕВЕН да заплати на „***“ ЕООД-ПЛЕВЕН, ЕИК: *** сумата от 480 /четиристотин и осемдесет/ лева, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение по АНД №183/2023г. по описа на РАЙОНЕН СЪД-ПЛЕВЕН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Плевен, в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____